

B.

Mødet den 15. April 1926. (For lukkede Døre).

Fraværende: H. J. Baden og J. Chr. Møller,

1. (J. Nr. 70—1926). **Licitation over Stenleverancer til Brolægningsvæsenet.**

Fra Brolægningsudvalget forelæa følgende Indstilling:

B r o s t e n I. Aarhus Sten- og Gruskompagni,
10,73 Kr. pr. m².

B r o s t e n II. Einer Nielsen, Aarhus, 8,96 Kr.
pr. m².

C h a u s s é b r o s t e n. Nordisk Betonkompagni,
København, 4000 m² à 4,97 Kr.

Einer Nielsen, Aarhus, 5000 m² à 5,48 Kr.

Skand. Granitaktieselskab, 5000 m² à 5,48 Kr.

A. Rindom, København, 7000 m² 5,48 Kr.

S ø s t e n. Aarhus Stenfiskerforening, 6,00 Kr
pr. ton.

B u n d s t e n o g B l a n d i n g s s k æ r v e r.

De jyske Skærvefabrikker, Rosmus, 10,60
Kr. og 8 Kr. pr. ton.

L a n d s t e n. Kristoffersens Enke, Aarhus,
12,80 Kr. pr. m².

Carl Reiffenstein, Lillering, 12,00 Kr. pr. m².

Endvidere indstiller Udvalget, at der til Befæstelse af Kørebanerne i de Mezas Vej og Silkeborgvej anvendes Chaussebrolægning.

M. C. F a l k anbefalede Indstillingen, dog saaledes, at Afsnittet om Chaussébrosten tages tilbage. Det havde vist sig, at Prisen paa Chaussébrølægning og Asfaltbeton laa omtrent ens, og saa vilde Udvalget anbefale Brølægning.

B o r g m e s t e r e n vilde ogsaa anbefale Chaussébrølægning.

P. P e t e r s e n spurgte, om det var danske Sten.

M. C. F a l k svarede nej, idet de bornholmske Sten var meget dyrere end de øvrige.

Indstillingen vedtoges saaledes, at Udvalget bemyndiges til at træffe Afgørelse angaaende Levering af Chaussébrosten.

2. (J. Nr. 85.—1926). **Besværing fra A/S L. Hammerich & Co. over, at dets Tilbud paa glass. Rør ikke er kommet i Betragtning.**

M. C. F a l k forelagde Sagen. Udvalget havde ønsket Tilbud paa svenske og engelske Rør og ikke paa tyske, som Hammerich havde givet Tilbud paa. I Tyskland lavede man Rørene i alle mulige Længder, saa de ikke skulde hugges i Stykker, men det maatte man gøre her, og saa gik der mange af dem i Stykker. Dertil kom, at Mufferne var meget store, saa der skulde mere Pakningsmateriale til for at tætte dem. Af disse Grunde ønskede man ikke tyske Rør. Naar der udtrykkelig ønskedes Tilbud paa svenske og engelske Rør, kunde man ikke antage andet; det var ikke konditionsmæssigt, og det var i Virkeligheden at sætte de øvrige ud af Konkurrencen. Af disse Grunde vilde Taleren foreslaa at afvise Besværingen og holde sig til den tidligere Vedtagelse.

B o r g m e s t e r e n antog, man kunde svare Firmaet, at Sagen havde været forelagt Byraadet,

men at man desværre ikke kunde tage Hensyn til Besværingen.

M. C. F a l k: Er det nødvendigt at sige »desværre«?

K. M o u s t e n: Vi kan »beklage.«

A n d r. B i t s c h vilde protestere imod, at et Firma kritiserer Byraadets Afgørelse, fordi man ikke har antaget dets Tilbud.

G. N. K n u b spurgte, hvorfor de tyske Rør skal hugges over, naar de i Tyskland laves i alle mulige Længder.

M. C. F a l k svarede, at Firmaet næppe ønskede at tage alle Længder af Rør hjem, idet det kunde risikere at komme til at ligge med mange af dem i flere Aar. Det kunde ikke afgøres, hvilke Længder der skal bruges, før man var i Gang med Arbejdet.

G. N. K n u b havde saa misforstaaet Sagen, idet Taleren troede, at Kommunen havde udbudt et bestemt Antal Rør, som den selv skulde overtage paa Lager.

B o r g m e s t e r e n fastslog, at da Hammerichs Tilbud ikke var konditionsmæssigt, kunde der ikke tages Hensyn dertil.

Det vedtoges, at Besværingen ikke kan tages til Følge.

3. (J. Nr. 72—1926). Indstilling fra Forskønnelsesudvalget angaaende en **Tilbygning til Teaterbygningen i »Vennelyst.«**

P. P e t e r s e n erindrede om, at Byraadet for nylig havde set Bygningen og derfor vidste, at en saadan Tilbygning var nødvendig. Taleren vilde derfor anbefale Bevillingen, som var anslaaet til 3800 Kr.

Indstillingen vedtoges saaledes, at Udgiften afholdes af Kontoen for Pavillonen.

4. (J. Nr. 51—1926). **Andragende fra Aarhus Museums Bestyrelse om, at Stadsingeniørens Kontor maa yde Assistance ved Installation af Centralvarmeanlæg i Museet.**

Bevilgedes.

5. (J. Nr. 28—1926). **Andragende fra Elektrikernes Fagforening om at maatte overtage Administrationen af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse.**

Hjælpekassen har intet at erindre herimod.

P. P e t e r s e n bemærkede, at man her var kommen ind paa en Glidebane, og de kom vel snart alle og søgte om det samme. Taleren kunde derfor ønske at vide, om det var afgjort, hvorvidt Foreningen har fast Kontor eller ikke.

H. P. C h r i s t e n s e n antog, at Arbejdsdirektoratet vilde stille dette som absolut Betingelse.

Borgmesteren haabede, at Organisationernes ledende Mænd vilde tage fast paa Tingene og holde ordentlig Kontrol; de havde ikke altid gjort det, men nu troede Taleren ikke, der var noget at klage paa. Man kunde jo anbefale Andragendet under Forudsætning af, at Arbejdsdirektoratet finder deres Kontorforhold fyldestgørende.

Borgmesterens Forslag vedtoges.

7. (J. Nr. 41—1926). **Andragende fra Enke Marie Dürr om Skadeserstatning for ødelagte Møbler ved Oversvømmelse paa Kystvejen.**

Brolægningsudvalget mener, at Kommunen maa være sagesløs; men under Hensyn til, at Andrageren er Enke og ubemidlet, henstiller Udvalget til Byraadet at yde hende en mindre Pengehjælp.

Borgmesteren oplyste, at der var foreslaaet at yde hende 150 Kr.

G. N. K n u b erindrede om, at Udvalget for Andragender havde behandlet Sagen, og man havde

egentlig intet imod at yde hende nogen Støtte, men af Hensyn til Konsekvenserne var det maaske noget vanskeligt at gøre det.

B o r g m e s t e r e n gjorde opmærksom paa, at der før var ydet Erstatning i saadanne Tilfælde, f. Eks. ved en tidligere Oversvømmelse i samme Ejendom og ligeledes ved en Oversvømmelse fra Aaen. Hjælpen blev ganske vist ydet paa en anden Maade, nemlig gennem Hjælpekassen, men det blev i Realiteten det samme. Man maatte naturligvis fastholde, at Kommunen ikke har nogen Forpligtelse til at yde Hjælp, men man kunde jo tilbyde hende de 150 Kr., saafremt hun erkender, at hun intet Krav har paa Kommunen.

Borgmesterens Forslag vedtoges.

8. (J. Nr. 53—1926). **Andragende fra Havnearbejder J. K. Larsen til Stiftamtet om fri Proces ved Sagsanlæg mod Belysningsvæsenet.**

H. P. Christensen bemærkede hertil, at en god Gerning ikke altid bliver paaskønnet. Vedkommende Mand var meget vanskelig stillet paa Grund af hans Kones Død, og Taleren skaffede ham derfor Arbejde ved Belysningsvæsenet, men selvfølgelig uden noget som helst Løfte om fast Ansættelse. Da man ikke var synderlig tilfreds med ham, kom han paa Kloakarbejde ude i Byen, men det passede ham heller ikke, og han erklærede selv, at han hellere vilde tilbage til Havnen. Der forelaa en Redegørelse fra Belysningsvæsenet, som Taleren bad Byraadet tiltræde; den gik saa til Amtet, som skulde afgøre, hvorvidt han kan faa fri Proces.

B o r g m e s t e r e n mente, man maatte svare, at da Byraadet ikke kan indrømme, at han har noget Krav paa Kommunen, kan man heller ikke anbefale, at han faar fri Proces.

Erklæringen tiltraadtes med den af Borgmesteren foreslaaede Tilføjelse.

9. (J. Nr. 54—1926.) Indstilling fra Belysningsudvalget om **Forfremmelse af Kontorassistent N. C. Nielsen.**

Lønudvalget foreslaar, at N. C. Nielsen forfremmes til Kontorassistent af I. Grad med Løn efter 6. Lønklasse og med Anciennitet fra $\frac{1}{4}$ 1925, idet bemærkes, at kun 75 % af Grundløn og Alderstillæg er pensionsgivende.

H. P. Christensen oplyste, at han skulde overtage den Plads, som blev ledig ved Materialforvalterens Afgang, og efter Forslaget kom han i den nærmeste Lønklasse under den forrige Forvalter.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 55—1926.) Indstilling fra Kæmneren om **Forfremmelse af Assistent R. Sørensen til Fuldmægtig.**

Lønudvalget kan ikke tiltræde, at Kæmnerassistent R. Sørensen forfremmes til Fuldmægtig, men indstiller, at det ham tilstaaede personlige Tillæg paa 200 Kr. forhøjes til 400 Kr. aariig.

H. P. Christensen oplyste, at Sørensen var 60 Aar, og man havde egentlig ikke noget imod at gøre ham til Fuldmægtig. Men det var ikke givet, at man i Fremtiden vilde have en Fuldmægtig paa et Kontor med 3—4 Mennesker, og det burde i hvert Fald først afgøres, naar der skulde ansættes en ny Mand. At udnævne Sørensen til Fuldmægtig vilde ikke give ham nogen Forhøjelse i Øjeblikket, og det vilde forringe hans Pension, hvis kun 75 % af Lønnen skal være pensionsgivende; det var derfor mere praktisk at give ham et Løntillæg for de Aar, han har tilbage.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 56—1926). **Andragende fra Rengøringskone Ane K. Magnussen om Pension i Henhold til Pensionsreglementets § 23.**

Lønudvalget kan ikke tiltræde Andragendet, men foreslaar, at der ydes hende en aarlig Understøttelse paa 500 Kr.

H. P. Christensen erindrede om, at man havde haft et Tilfælde med en Rengøringskone, hvor Ministeriet resolverede, at hun var berettiget til Pension, men dette kunde ikke helt ligestilles dermed, idet Andrageren ikke kunde siges at have haft sit Hovederhverv derved. Hendes Mand havde haft Arbejde ved Kommunen, men var afskediget uden Pensen, og da hun i mange Aar havde arbejdet ved Politiet, mente man at burde tilstaa hende en aarlig Understøttelse.

Borgmesteren: Kan vi ikke sige »indtil videre«?

H. P. Christensen havde intet derimod, men det laa vel i Ordet »aarlig.«

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 57—1926). **Skrivelse fra Aarhus Politiforening angaaende Sagen om Udbetaling af Restløn til Inspektionsbetjent M. B. Søndergaard.**

Fra Lønudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Da Byraadet forlængst har afgjort foranævnte Sag, finder man ikke Anledning til at tage den op til fornyet Behandling.«

H. P. Christensen mindede om, at Sagen var til Behandling for et Par Aar siden, og Sagen stod dengang paa, at Søndergaard efter en længere Sygdomsperiode meldte sig til lettere Tjeneste, men ikke blev indkaldt, hvorved han mistede $\frac{1}{3}$ af en Maanedes Løn. Man kunde næppe nu tage Sagen op, saa meget mere som det var oplyst, at han bruger en stor Del af sin Tid til at besørge

Tjeneste for Politiforbundet. Man burde henlede Politiets Opmærksomhed paa, at han faar den Tid, der er nødvendig til at besørge dette Arbejde, men at Forbundet saa betaler ham derfor.

B o r g m e s t e r e n bemærkede, at Sagen havde taget en morsom Vending, idet Søndergaard overfor Taleren havde erklæret, at han ikke mente at have noget Krav paa Kommunen, men at han betragtede det som en Sag mellem ham og Politimesteren. Man maatte vist henholde sig til den tidligere Vedtagelse.

Indstillingen vedtoges.

13. (J. Nr. 58—1926). Indberetning fra Politimesteren om, at **Politibetjent Wendelbo har været sygemeldt i over 92 Dage.**

Fra Lønudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Da Politibetjent Vendelbo efter det oplyste udfører lettere Tjeneste, mener Udvalget, at der under de foreliggende Forhold ikke vil være at foretage Fradragning i hans Lønning.«

Indstillingen vedtoges.

14. (J. Nr. 59—1926). **Andragende fra Handels- og Kontormedhjælperforeningen om Lønforbedring for forskellige af Kommunens Kontormedhjælpere.**

Lønudvalget foreslaar følgende Ændringer:

B e g r a v e l s e s k o n t o r e t: E. H. Mortensen tillægges 3 Aars Anciennitet, saaledes at denne fra $\frac{1}{4}$ 1926 ændres til $\frac{1}{10}$ 1918.

S k a t t e k o n t o r e t: Ellen Belstrup, Karen Rasmussen og Ingeborg Andersen lønes med 185 Kr. og Carla Langballe med 160 Kr. pr. Maaned fra $\frac{1}{4}$ 1926.

B e l y s n i n g s v æ s e n e t: Dagny Andersen lønes med 165 Kr. maanedlig, og A. Møller Andersen med 3400 Kr. aarlig, begge fra $\frac{1}{4}$ 1926.

I. C. Knudsen lønnes med 2800 Kr. aarlig fra $\frac{1}{10}$ 1926, og Kr. Pedersen med 2800 Kr. aarlig fra $\frac{1}{8}$ 1926.

Forsørgelsesvæsenet: Jens P. Nielsen, Elimar Ankersen og Hertha Borch tilstaas Dyrtidstillæg fra $\frac{1}{4}$ 1926.

Vandværket: Aage Herholdt tilstaas Dyrtidstillæg fra $\frac{1}{4}$ 1926.

Kommunehospitalet: Marie Beyer tillægges fra $\frac{1}{4}$ 1926 Lønforhøjelse paa 200 Kr. aarlig samt Dyrtidstillæg, men uden fast Ansættelse.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 433—1925). **Andragende fra Enke M. Hübschmann Sørensen om Understøttelse og Dyrtidstillæg.**

Skoleudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Borgmesteren oplyste, at Kommunen ingen Forpligtelse havde overfor Enken, som nu tillige var fraflyttet Byen.

Kunde ikke bevilges.

16. (J. Nr. 52—1926). **Andragende fra Jydsk Vej-assistentforening om Rejsegodtgørelse til Vej-assistenten.**

Brolægningsudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

17. (J. Nr. 27⁵—1926). **Andragende fra Trikotagehandler J. Christensen om Overtagelse af et Maskinarbejder Østrup bevilget Statslaan til en Villa paa Matr. Nr. 117 cæ af Markj.**

Anbefalet af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.

Borgmesteren oplyste, at Andrageren havde købt den Villa, som Østrup løb fra, og saa var det rimeligt, at han beholdt Laanet.

Anbefaledes.

18. (J. Nr. 27⁷—1926). **Andragende fra Snedker A. J. Jensen om Forhøjelse af Statslaan i Matr. Nr. 51 au af Markj.**

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse anbefaler, at Laanet forhøjes fra 5500 Kr. til 6700 Kr.

Indstillingen vedtoges.

19. (J. Nr. 27⁸—1926). **Andragende fra Skotøjs-handler S. Hedegaard om Forhøjelse af Statslaan til et Byggeforetagende ved Trøjborgvej.**

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse kan ikke anbefale, at Statslaanet forhøjes, eller at der optages en 3. Prioritet som foreslaaet forud for Statslaanet.

B o r g m e s t e r e n oplyste, at efter de sædvanlige Regler for Beregningen af Anskaffelses-summen kunde Laanet ikke forhøjes. Han maatte saa affinde sig med Haandværkerne eller tage en 4. Prioritet efter Statslaanet.

Indstillingen vedtoges.

20. (J. Nr. 65—1926). **Andragende fra Skibsfører I. Espersen, der er indflyttet uden Tilladelse, til at blive boende i Byen.**

Boligkontroludvalgets Flertal henstiller, at der ikke foretages videre i Sagen, medens et Mindretal, H. J. Baden, indstiller, at det paalægges Andrageren at fraflytte Aarhus Kommune inden 1. Maj d. A.

B e r n t J e n s e n erindrede om Sagens tidligere Forløb. Byraadet havde henvist den til Retten, hvor baade Ejer og Lejer idømtes en Bøde paa 100 Kr., og derefter var Spørgsmaalet, om man nu skulde udvise Manden. Han havde købt Forretningen af en enlig Dame, og Forretning og Lejlighed egnede sig næppe til andet. Hvis man krævede, at han skal flytte, blev den vel atter udlejet til en enlig Dame i Stedet for til en Familie, og

saa opnaaede man jo ikke meget derved. Af disse Grunde mente Udvalgets Flertal, at man bør nøjes med Bøden og ikke foretage sig videre i Sagen.

E o r g m e s t e r e n anbefalede at slutte sig dertil.

Flertallets Indstilling vedtoges.

21. (J. Nr. 50—1926). **Andragender om Indflytnings-tilladelse.**

Fra Boligkontrollen forelaa følgende Indstilling:

A n b e f a l e d e A n d r a g e n d e r.

Petra Frederiksen, Aabyhøj.

L. Larsen, Kongsvang.

Frk. K. Larsen, Aalborg.

V. Jensen, Jeksen.

E Andersen Buch, Brabrand.

C. J. Krogh, Vejle.

J. C. Hjortshøj, Vamdrup.

C. Fosgrau, Hovedgaard.

G. Clausen, Vejle.

K. H. Lund, København.

I k k e a n b e f a l e d e A n d r a g e n d e r.

Ove Sørensen, Aarhus.

J. Chr. Amdisen, Sæby.

Rasmus Petersen, Skejby.

S. Bryde, København.

P. Bitsch, Hasle.

Indstillingen vedtoges.

22. (J. Nr. 1—1926). **Andragender om Tilladelse til ændret Benyttelse af Lejligheder.**

Boligkontrollen kan anbefale Andragender angaaende følgende Ejendomme:

Skovvangsvej Nr. 220.

Frederiksallé Nr. 60.

Indstillingen vedtoges.

23. (J. Nr. 1—1926). **Andragender om Tilladelse til Lejeforhøjelse.**

A n b e f a l e d e A n d r a g e n d e r.

Sct. Paulsgade Nr. 17.

Vestergade Nr. 81 a, 81 b og 81 c.

Møensgade Nr. 16 a og 16 b.

Saltholmsgade Nr. 11 og 15.

I k k e a n b e f a l e d e A n d r a g e n d e r.

Nørrreallé Nr. 23.

Indstillingen vedtoges.

24. (J. Nr. 17¹—1926). **Andragende fra Arbejdsmand A. Mielsen om Eftergivelse af Fattighjælp.**

Udvalgets Flertal, Leonhard Hansen og Bernt Jensen, indstiller, at Hjælpen eftergives, medens Mindretallet, N. C. Christiansen, ikke kan tiltræde dette.

Leonhard Hansen oplyste, at naar Familien havde faaet Understøttelse, skyldtes det alene den midlertidige Ophævelse af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse for et Par Aar siden, hvorved ca. 200 Familier blev nødt til at gaa til Forsørgelsesvæsenet. Taleren vilde derfor anbefale Flertallets Indstilling.

N. C. Christiansen var af den Formening, at det var for stort et Beløb for Kommunen at eftergive, og det var ikke helt udelukket, at han efterhaanden kunde betale en Del deraf; derfor burde man vente lidt med Eftergivelse.

Flertallets Indstilling vedtoges med 11 Stemmer mod 7.

25. (J. Nr. 17²—1926). **Andragende fra Arbejdsmand S. A. Jensen om Eftergivelse af Fattighjælp.**

Bevilgedes.

26. (J. Nr. 12³—1926). **Indstilling angaaende Tildeling af Aldersrente.**

Indstillingen vedtoges.

27. (J. Nr. 12²—1926). **Indstilling angaaende Tildeling af ekstraordinær Aldersrente.**

Indstillingen vedtoges.
